Poznań, dnia 19 czerwca 1937 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 27

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

362

POSTANOWIENIE CENTRALNEJ KOMISJI OSZCZĘDNOŚCIOWO - ODDŁUŻENIOWEJ DLA SAMORZĄDU PRZY MINISTRZE SKARBU W WARSZAWIE

z dnia 25 maja 1937 r.

w sprawie zatwierdzenia planu oddłużenia gminy miasta Poznania.

Centralna Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa dla Samorządu na posiedzeniu w dniu 25 maja 1937 r. w składzie:

Przewodniczący:

p. Dr Maurycy Jaroszyński.

Członkowie:

p. Jerzy Bojańczyk,
p. Tadeusz Michciński,
p. Piotr Sobczyk,
p. Antoni Hebrowski — Zastępca przedstawiciela Ministra Spraw Wewnętrznych,
p. Czesław Foryś — Zastępca przedstastawiciela Ministra Skarbu,
p. Grzegorz Chomicki — Zastępca Ministra Opieki Społecznej

rozpatrzywszy sprzeciw małoletniej Marii Elżbiety Stelmachowskiej, zamieszkałej w Lesznie, ul. Komeńskiego 19, zastąpionej przez matkę, wdowę Halinę Stelmachowską, zamieszkałą tamże, oraz Prof. Dra Bronisława Stelmachowskiego w Poznaniu, ul. Chełmońskiego 4, jako sądownie ustanowionego administratora majątku przeciwko planowi oddłużenia gminy miasta Poznania, uchwalonemu przez Komisję Oszczędnościowo-Oddłużeniową przy Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu na posiedzeniu w dniu 11 sierpnia 1936 r., postanowiła na podstawie art. 20 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. X. 1934 r. w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. XI. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 506) i § 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 132) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 450) zatwierdzić plan oddłużenia gminy miasta Poznania, ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 25 marca 1937 r. Nr 14.

Przewodniczący:
(—) Dr Maurycy Jaroszyński.

w z. Sekretarza Generalnego:
(—) Stanisław Zakrzewski.

363

ORZECZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 13 kwietnia 1937 r.

w sprawie uznania obwodu rybackiego jezioro Czarmuńskie na rzece Orli Nr 3 za obwód rybacki własny.

Na wniosek p. Franciszka Krzywoszyńskiego z Runowa Kraińskiego, powiatu wyrzyskiego, z dnia 28 sierpnia 1936 r. na podstawie art. 34 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357), uznaje się obwód rybacki jezioro Czarmuńskie na rzece Orli Nr 3, ustalony prawomocnym orzeczeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 17-go czerwca 1936 r. Nr R. R. V 3/168/36 (Pozn. Dzien. Wojew. Nr 30/1936, poz. 440) za obwód rybacki własny.

Wymieniony obwód rybacki obejmuje obszar wody otwartej jeziora Czarmuńskiego i jeziora Rościmińskiego Młyńskiego oraz łączącej je rzeki Orli. Granice obwodu na dopływach jeziora Czarmuńskiego i na odpływie jeziora Rościmińskiego Młyńskiego stanowią granice własności tych jezior.

Opisany obwód rybacki leży w obrębie gminy wiejskiej Łobżenica, powiatu wyrzyskiego.

Odwołania od orzeczenia niniejszego mogą zainteresowani wnosić do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego w ciągu czternastu dni od dnia ogłoszenia orzeczenia niniejszego w właściwej gminie.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla wymienionego obwodu rybackiego jest Starosta Powiatowy w Wyrzysku.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Strzeszewski, Naczelnik Wydziału.

364

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 11 czerwca 1937 r.

w sprawie unieważnienia książeczek inwalidzkich.

I. Unieważnia się zgubioną książeczkę inwalidzką nr 2229, wystawioną przez Pow. Komendę Uzupełnień w Kościanie na nazwisko Spychały Stefana, ur. dnia 6. XII. 1892 r., a zamieszkałego obecnie w Kościanie, ul. Karola Marcinkowskiego 21.

II. Unieważnia się zgubioną książeczkę inwalidzką nr 2125, wystawioną przez Pow. Komendę Uzupełnień w Gnieźnie na nazwisko Krzyżaniaka Stanisława, ur. dnia 11. XI. 1897 r., a zamieszkałego w Środzie, ul. Dworcowa 32.

III. Unieważnia się zgubioną książeczkę inwalidzką nr 5539, wystawioną przez Starostwo Grodzkie w Warszawie Płd. na nazwisko Jabłońskiego Franciszka, ur. dnia 2. X. 1880 r., a zamieszkałego w Inowrocławiu, ul. Marsz. Piłsudskiego 32a.

Zasada: Rozkaz Ministra Spraw Wojskowych — Dep. VIII. Sanit. z dnia 4. XII. 1923 r. L. dz. 17894/Sup. Inw. oraz pismo okólne Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 3. IX. 1929 r. Nr 349/O. V.

Za Wojewodę:
(—) M. Rakowski,
Naczelnik Wydziału Pracy i Opieki.

365

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 8 czerwca 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny u obcego psa, zabitego na terenie majętności Baborówko, powiatu szamotulskiego, zarządzam na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25. II. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) oraz w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15. XI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7/33, poz. 45) i z dnia 14. VI. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435), co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam następujące miejscowości z gminy Rokietnica: Rokietnica, Mrowino, Przybroda, Napachanie i z gminy Tarnowo Podgórne — Kokoszczyn.

§ 2.

Wszystkie psy, znajdujące się w okręgu zagrożonym, dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz. Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność kąsania.

Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów, prowadzonych względnie przeprowadzanych (przewożonych, przenoszonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby policyjnej wzgl. strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z obszaru zagrożonego bez zezwolenia Starosty jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych, myśliwskich w wypadkach, gdy chodzi o ich chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia, będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa względnie kota, należy bezzwłocznie zgłosić w Zarządzie Gminnym, Posterunku Pol. Państwowej, Sołectwie, Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: (—) Dr Jerzykowski.

366

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 10 czerwca 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Wobec urzędowego stwierdzenia wścieklizny u psów w zagrodzie Reinholda Bergera w Zwoli, i w zagrodzie Karola Regnera w Mosinie, na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prez. R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25. II. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) i w myśl §§ 327, 328, 329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 15. XI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/1933 r.) i z dnia 14. VI. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435), zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawiam obszar zagrożony wścieklizną, do którego włączam wieś Zwola i miasto Mosina oraz z gminy Śrem następujące gromady: Grodzewo, Biała Karczma, Dąbrowa, folw. Mateuszewo. Luciny, Mechlin, leśniczówka Grobelka i Osiedle Tesiny, a z gminy Mosina następujące gromady: Krzesinko, Krosno. Niwka, Nowinki. Sowinki, Sowiniec, Staszycówka, Mosina nadleśnictwo, Budzyń, folw. Mosinka, Staszycówka Pożegowo, Puszczykowo, Stare Puszczykowo i Dworzec Puszczykowo.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność kąsania.

Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiazują również w stosunku do psów wprowadzanych, przenoszonych, przewożonych przez miejscowości wymienione w § 1.

§ 4.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby policyjnej względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie, (wywożenie) psów i kotów z obszaru zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych, myśliwskich w wypadkach, gdy chodzi o ich chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego rozporządzenia, będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa wzgl. kota, należy bezzwłocznie zgłosić w Sołectwie, Wójtostwie, Posterunku Policji Państwowej lub bezpośrednio w Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prez. R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr K. Nowak, Referendarz.

367

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO INOWROCŁAWSKIEGO

z dnia 3 czerwca 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny psów.

Z powodu stwierdzenia wścieklizny u psów nieznanego pochodzenia w Chróstowie gminy Dąbrowa Biskupia i Wygodzie gminy Gniewkowo, zarządzam na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1937 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25. II. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) i w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15. XI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 34) i z dnia 14. VI. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 435), co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego włączam wszystkie miejscowości, wchodzące w skład gminy Gniewkowo i Dąbrowa Biskupia.

§ 2.

Wszystkie psy, znajdujące się na terenie gminy Gniewkowo i Dąbrowa Biskupia, mają

być trzymane dniem i nocą na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzie, że nie mogą wydostać się na zewnątrz. Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów prowadzonych względnie przeprowadzanych (przewożonych, przenoszonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby policyjnej wzgl. strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z obszaru zagrożonego bez zezwolenia Starosty jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych, myśliwskich w wypadkach, gdy chodzi o ich chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie zastosowano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia, będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa wzgl. kota należy bezzwłocznie zgłosić w Zarządzie Gminnym, Posterunku P. P., Sołectwie lub Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu chorób zaraźliwych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: (—) Wilczek.

368

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO CHODZIESKIEGO

z dnia 11 czerwca 1937 r.

o zwalczaniu zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy świń w Ostrówkach na zasadzie postanowień art. 25 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 675), przepisów §§ 340—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą świń stanowi zagroda Andrzeja Nykazy i Kędziory Hipolita w Ostrówkach. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody wchodzące w skład gromady Ostrówki, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń w wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie

właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

W wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody zapowietrzonego okręgu wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych.

Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony zarazą świń, do którego włączam miejscowości: Prosna i Krystynka.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3-ch miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;

3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4-ch tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Siekierzyński.

369

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 9 czerwca 1937 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w Jankowie Dolnym, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Min. Roln. i Ref. Roln. z dn. 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem i zarazą świń stanowi zagroda Ernesta Schmeltza. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody, wchodzące w skład gromady Jankowa Dolnego, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolinowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie

można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Roln. z dn. 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego, wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażaniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem i zarazą świń, do którego włączam miejscowość Jankowo Dolne.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Kasprzak.

370

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 9 czerwca 1937 r.

w sprawie zarazy i pomoru świń.

I. Z powodu wygaśnięcia zarazy i pomoru świń w zagrodzie p. Bartłomieja Chełmickiego w Żydowie, znoszę niniejszym moje zarządzenie z dnia 18. III. br. (Pozn. Dzien. Wojew. Nr 15 z dnia 27. III. 1937 r.

II. Z powodu wygaśnięcia zarazy i pomoru świń w zagrodzie p. Zygm. Skórzewskiego w Goraninie tut. powiatu, znoszę niniejszym moje zarządzenie z dnia 12. IV. br., wydane przy stwierdzeniu tej zarazy, ogłoszone w Pozn. Dz. Wojew. z dnia 24. IV. 1937 r. Nr 19, poz. 238.

Starosta Powiatowy: (—) Kasprzak.

371

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO INOWROCŁAWSKIEGO

z dnia 1 czerwca 1937 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w majętności Łąkocin, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Roln. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem i zarazą świń, stanowi zagroda p. Heleny Znanieckiej. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody, wchodzące w skład gromady Łąkocin, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego, zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwie-

rzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór — zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem i zarazą świń, do którego włączam miejscowość Radojewice.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okregu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji

na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Wilczek.

372

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO JAROCIŃSKIEGO

z dnia 28 maja 1937 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w maj. Orpiszewek, pow. jarocinskiego, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1, pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody gromady Orpiszewek.

§ 2.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 4.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przz ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 5.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane jako niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeśli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane jako niepodejrzane.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Niedziałkowski.

373

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO KOŚCIAŃSKIEGO

z dnia 4 czerwca 1937 r.

w sprawie wygaśnięcia pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w Koszanowie, uchylam zarządzenie moje z dnia 9-go marca 1937 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 13, poz. 152.

Starosta Powiatowy: (—) Karpiński.

374

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WĄGROWIECKIEGO

z dnia 7 czerwca 1937 r.

w sprawie wygaśnięcia pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie Ottona Gohlkego w Mieścisku, uchylam zarządzenie tutejsze z dnia 5 maja 1937 r. o zwalczaniu pomoru świń, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 23, poz. 292, z dnia 22 maja 1937 r.

Starosta Powiatowy: (—) Zenkteler.

375

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 3 czerwca 1937 r.

o zwalczaniu zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy świń w Skórkach, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporz. Prez. R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Min. Roln. i Ref. Roln. z dn. 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą świń, stanowi zagroda p. Stanisława Plackowskiego w Skórkach. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody wchodzące w skład gromady Skórki, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolinowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Roln. z dn. 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) przez obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostronnemu odkażaniu.

§ 10.

Wyprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonych na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) I. Wuyek.

376

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MOGILEŃSKIEGO

z dnia 8 maja 1937 r.

w sprawie handlu ulicznego cukierkami, wyrobami cukierniczymi, owocami, lodami itp.

Na podstawie art. 10 pkt. 3 ustawy z dnia 21. II. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Cukierki w handlu ulicznym (sprzedaż na ulicach, targach i rynkach ze straganów, z budek, koszów itp.) mogą być sprzedawane tylko w opakowaniu (zawinięte w papier, bibułkę, cynofalię).

§ 2.

Inne wyroby cukiernicze, jak ciastka, pierniki, obwarzanki, chałwa itp. oraz pieczywo w handlu ulicznym muszą być umieszczone pod szkłem (szafki gablotki).

§ 3.

Owoce, wszelkich gatunków, w handlu ulicznym powinny pozostawać pod przykryciem z czystej gazy muślinowej lub pod szkłem.

§ 4.

Lody w handlu ulicznym powinny być sprzedawane w sposób zabezpieczający je przed zanieczyszczaniem.

§ 5.

Osoby zajęte przy sprzedaży wymienionych artykułów spożywczych winny nosić czyste białe fartuchy z długimi rękawami lub bluzy i mieć czyste ręce i krótko obcięte paznokcie.

§ 6.

Winni naruszenia postanowień niniejszego zarządzenia podlegają w drodze administracyjnej karze grzywny do 3 000 zł lub aresztu do 3-ch miesięcy, albo obu tym karom łącznie niezależnie od konfiskaty przedmiotów, wprowadzonych w obieg niezgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

§ 7.

Konfiskata może być orzeczona samoistnie.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od chwili ogłoszenia na terenie całego powiatu mogileńskiego.

Starosta Powiatowy: (—) St. Zenkteler.

377

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 11 czerwca 1937 r.

w sprawie doręczenia orzeczenia karnego.

Na podstawie art. 24 ustęp 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Fryderyka Konopę, urodzonego 3 maja 1907 r., zamieszkałego ostatnio w Lesznie, ul. Wolności nr 27, którego obecny pobyt jest nieznany, że w Starostwie Powiatowym Leszczyńskim pokój nr 12, złożone jest dla niego orzeczenie karno-administracyjne z dnia 27. X. 1936 r. Nr K. 919/36.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) R. Świątkowski.

378

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 11 czerwca 1937 r.

w sprawie doręczenia orzeczenia karnego.

Na podstawie art. 24, ustęp 3, rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Stefana Matycha, ur. 18 czerwca 1905 r. w Łowiczu, zamieszkałego ostatnio w Łowiczu, ul. Szymańskiego nr 29, którego obecny pobyt jest nieznany, że w Starostwie Powiatowym Leszczyńskim pokój nr 12, złożone jest dla niego orzeczenie karno-administracyjne z dnia 20. I. 1937 r. Nr K. 931 i K. 932/36.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) R. Świątkowski.

379

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZUBIŃSKIEGO

z dnia 4 czerwca 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P .z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Szymkowiak Jadwigę, ostatnio zamieszkałą w Łabiszynie, pow. Szubin, a obecnie nie ustalonego miejsca pobytu, że w biurze Starostwa Powiatowego w Szubinie pokój nr 6 jest złożony dla niej nakaz karny z dnia 15 maja 1937 r. Nr K. 2a.171-37/38.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Dąbrowski.

380

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W WITKOWIE

z dnia 31 maja 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Kazimierza Jankowskiego, urodzonego 14 lutego 1912 r. w Mełpinie, powiat Śrem, dawniej zamieszkałego w Gaju, gmina Witkowo, powiat Gniezno, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, że w Zarządzie Miejskim w Witkowie jest złożony dla niego nakaz karny Zarządu Miejskiego w Witkowie z dnia 7 grudnia 1936 r. nr K-31-36/37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

(—) St. Gaworzewski, Burmistrz.

381.

DODATEK

do rozporządzenia policyjnego, dotyczącego używania rzeźni miejskiej w Śmiglu z dnia 25 listopada 1895 r.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. i § 143 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 r. oraz w myśl art. 113 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86), tudzież na podstawie § 16 zarządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 10. IV. 1931 r. (Dz. Urz. Woj. Nr 17, poz. 292) ustanawia się po wysłuchaniu Kolegialnego Zarządu Miejskiego następujący dodatek do rozporządzenia o używaniu rzeźni miejskiej w Śmiglu z dnia 25 listopada 1895 roku.

§ 7. Zdejmowanie, konserwowanie i przechowywanie skór.

1. Skóry powinni zdejmować pracownicy z tym obeznani.
2. Podłoga pomieszczenia, w którym odbywa się ubój, winna być doprowadzona do należytej czystości.
3. Przystępując do zdjęcia skóry ze zwierzęcia, należy umieścić je na tak wysokim podkładzie, aby grzbietem nie dotykało podłogi. Zdejmowanie skóry powinno odbywać się powoli i uważnie, aby nie zaciąć skóry. Należy przy tym mieć na uwadze, że łamanie wyrostków kości kręgowych przed zdjęciem i podczas zdejmowania skóry jest bezwzględnie niedopuszczalne.
4. Nie należy pozostawiać przy skórze: resztek mięsa i tłuszczu, czaszki, rogów, warg, nozdrzy, kości ogonowej, wymienia, worka mosznowego, ogona, który u bydła rogatego obcina się w odległości 15 cm od jego nasady (u koni — 1,5 cm od nasady) i kończyn, które obcina się tuż poniżej kolana (u koni — tuż poniżej pęcin).

Można pozostawić przy skórze uszy, a przy skórze cielęcej również kitę ogonową, lecz bez kości ogonowej.

5. Do każdej skóry, zaraz po jej zdjęciu, ma być przyczepiona plomba, uwidoczniająca nazwę rzeźni, w której zwierzę poddano ubojowi, oraz w miarę możności, rok i miesiąc zdjęcia skóry. U bydła rogatego plombę przyczepia się do ucha zwierzęcia (u cieląt — do kity ogona, u koni — do nasady ogona, u owiec — do przedniej łapy). Do plombowania nie należy używać drutu. Zamiast nałożenia plomby, można również oznakować skórę przez wyciśnięcie stempla z odnośnym napisem. Stempel wyciska się (wybija) na skórze u nasady ogona.
6. Skóry po zdjęciu należy jak najśpieszniej dostarczyć do magazynu lub solarni. Wleczenie skór po podłodze lub po ziemi jest niedopuszczalne.
7. Solenie skór uskutecznia się dopiero po zupełnym ich wychłodzeniu, nie później jednak, niż w 6 godzin po zdjęciu skóry.

   Do solenia skór używać należy soli znormalizowanej, która nie powinna zawierać domieszek, działających szkodliwie na skórę. Solenie należy użyć w ilości 20—25% w stosunku do wagi skóry. Grubsze części skóry, jak to: z głowy, karbu itp., winny być więcej zasolone, niż części cieńsze.
8. Zasolone skóry należy układać na drewnianych rusztowaniach, wysokich co najmniej 10 cm i tak, aby tworzący się roztwór soli mógł swobodnie odpływać. Skóry zasolone, w razie przechowania ich dłużej niż 3 tygodnie, należy dosalać.
9. Pomieszczenia do solenia i magazynowania skór winny mieć odpowiednią wentylację i gładkie nie przepuszczalne ściany oraz gładką i nie przepuszczalną podłogę, zaopatrzoną w ścieki. Konstrukcyj żelaznych należy w pomieszczeniach tych unikać.
10. Suszenie skór winno odbywać się w miejscach zabezpieczonych od słońca. Skórę należy dobrze rozpiąć i tak rozwiesić, aby powietrze miało do niej dostęp z każdej strony.

    Wysuszone skóry należy przechowywać w miejscu suchym i przewiewnym.

Śmigiel, dnia 10 listopada 1936 r.

(—) Pioch, Burmistrz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

STATUT NR 3a

o pokryciu kosztów publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych w Województwie Poznańskim.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o popieraniu publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 671) w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 524) i § 1 rozporządzenia Ministrów: Robót Publicznych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa z dnia 21 listopada 1927 r., o statutach i rozporządzeniach, dotyczących publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 112, poz. 950), postanawia Poznański Sejmik Wojewódzki co następuje:

§ 1.

Postanowienia niniejszego statutu normują dalsze pokrycie kosztów przedsiębiorstwa melioracyjnego Spółki Regulacji Gąsawki w powiecie żnińskim i szubińskim.

§ 2.

Podstawą techniczną wykonania przedsiębiorstwa, wymienionego w § 1, jest projekt techniczny, zatwierdzony przez Ministra Robót Publicznych reskryptem z dnia 9 listopada 1932 r., L. 6-39/g 1.

Wysokość sumy kosztorysowej zatwierdzonej powyższym reskryptem, wynosi 72.790 zł. — Suma powyższa w razie zachodzących zniżek na ceny materiałów i robocizny, ulegnie odpowiedniemu zmniejszeniu.

§ 3.

Celem zapewnienia należytego wykonania robót, tworzy się fundusz budowy do wysokości zatwierdzonego kosztorysu, z podanym poniżej procentowo udziałem: Skarbu Państwa, Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego i Spółki Regulacji Gąsawki w powiecie żnińskim i szubińskim. Funduszem budowy zarządza Spółka Regulacji Gąsawki w powiecie żnińskim i szubińskim przy zastosowaniu niniejszego statutu.

Do funduszu budowy wpłacają:

a) Wojewódzki Związek Komunalny Poznański — niniejszym statutem przewidziane zasiłki, za asygnatą Starosty Krajowego Poznańskiego, za pośrednictwem Starosty Powiatowego w Żninie i poświadczeniem państwowej władzy nadzorczej, iż warunki wypłaty zachodzą;
b) Skarb Państwa — niniejszym statutem przewidziane zasiłki, za asygnatą Wojewody Poznańskiego, za pośrednictwem Starosty Powiatowego w Żninie i stwierdzeniu, że warunki wypłaty zachodzą.

Ustawą przewidziany udział w pokryciu kosztów, ustalonych kosztorysem		Uwagi
Przypada na	%	
a) Państwo	40	Według art. 5 ustawy o popieraniu publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych.
b) P. W. Z. K.	30	
c) Spółkę Wodną	30	
	razem: 100%	

§ 4.

Wysokość i terminy płatności zasiłków P. W. Z. K. i Spółki Wodnej ustalać będą: Poznański Sejmik Wojewódzki i Spółka Wodna w stosnuku, wymienionym w § 3, odpowiednio do równoczesnych wpływów zasiłku Skarbu Państwa.

§ 5.

Niezależnie od świadczeń Państwa i Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego, Spółka Wodna może pobierać datki na podstawie art. 111 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574 z 1928 r.).

Wpływ, uzyskany z datków w okresie wykonywania prac melioracyjnych, winien być zapisany w osobnym wykazie.

Państwo i Poznański Wojewódzki Związek Komunalny mogą obniżyć swoje zasiłki w takim stopniu, w jakim wpływ z datków, przewidzianych w ust. 1, przyczyni się do pokrycia kosztów przedsiębiorstwa melioracyjnego.

§ 6.

Spółka Wodna, utworzona dla wypełnienia zadań, przewidzianych niniejszym statutem, winna statutowo zapewnić odpowiedni udział w zarządzie i zebraniach Spółki jednemu przedstawicielowi państwowej władzy wodnej i jednemu przedstawicielowi Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego.

§ 7.

Kwoty, potrzebne corocznie na pokrycie udziałów w kosztach budowy, winny być umieszczone w zwyczajnym budżecie Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego pod tytułem: „Wojewódzki Fundusz Melioracyjny".

Wydatek na ten cel pokrywany będzie ze zwyczajnych dochodów Poznańskiego Związku Komunalnego w myśl ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 747).

Zarząd wojewódzkim funduszem melioracyjnym wykonuje Starosta Krajowy pod nadzorem Wojewody.

Starosta Krajowy winien przedkładać Sejmikowi Wojewódzkiemu Poznańskiemu corocznie sprawozdanie z administracji tym funduszem.

§ 8.

Nadzór nad działalnością i gospodarką Spółki Wodnej sprawuje Starosta Żniński.

Wszelkie umowy z przedsiębiorcami, wykonującymi roboty melioracyjne Spółki, podlegają zatwierdzeniu Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu.

Zmiany podstaw hydrologicznych projektu względnie jego podstawowych założeń technicznych lub powodujące zwiększenie kosztorysu, wymagają zatwierdzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Inne zmiany projektu w granicach zatwierdzonego kosztorysu wymagają zatwierdzenia Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu.

Organom Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego przysługuje każdego czasu prawo przeprowadzenia kontroli robót wspólnie z organami Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu.

Kolaudacja robót może się odbywać tylko przy współudziale delegata Urzędu Wojewódzkiego.

Protokóły kolaudacyjne podlegają badaniu przez Urząd Wojewódzki.

Odpisy protokółów kolaudacyjnych, zbadanych przez Urząd Wojewódzki, winny być przedkładane do wiadomości Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Wypłata rat kolaudacyjnych może nastąpić tylko w razie niepodniesienia zarzutu ze strony Urzędu Wojewódzkiego względnie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 9.

Utrzymanie wykonanych urządzeń należy do Spółki Wodnej. Nadzór nad należytym spełnianiem tych obowiązków sprawują władze, określone w § 8 niniejszego statutu.

§ 10.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu oraz Spraw Wewnętrznych.

Dzień wejścia w życie postanowień statutu ogłosi Starosta Krajowy w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Zatwierdzam:

Minister Roln. i Ref. Roln.: (—) Poniatowski.
Minister Skarbu: (—) Kwiatkowski.
Min. Spraw Wewn.: (—) Sławoj-Składkowski.

STATUT NR 4

o pokryciu kosztów publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych w Województwie Poznańskim.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 26 października 1921 r., o popieraniu publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 671) w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 524) i § 1 rozporządzenia Ministrów: Robót Publicznych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa z dnia 21 listopada 1927 r., o statutach i rozporządzeniach, dotyczących publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 112, poz. 950), postanawia Poznański Sejmik Wojewódzki co następuje:

§ 1.

Postanowienia niniejszego statutu normują pokrycie kosztów przedsiębiorstwa melioracyj-

nego Średzkiego Związku Wałowego w powiecie średzkim i Spółki Drenarskiej Gniewkowo-Chrząstowo w powiecie inowrocławskim.

§ 2.

Podstawą techniczną wykonania przedsiębiorstwa, wymienionego w § 1, jest projekt techniczny Średzkiego Związku Wałowego, zatwierdzony przez Ministra Robót Publicznych reskryptem z dnia 26 maja 1931 r., L. V.-1375/30, i projekt dla Gniewkowa-Chrząstowa, zatwierdzony przez Min. Robót Publ. dnia 6. VII. 1931 r. L. dz. V. 369/31.

Wysokość sum kosztorysowych, zatwierdzonych powyższymi reskryptami wynosi 2 540 000 złotych dla Średzkiego Związku Wałowego i 26 200,— zł dla Spółki Chrząstowo—Gniewkowo. Sumy powyższe w razie zachodzących zniżek na ceny materiałów i robocizny ulegną odpowiedniemu zmniejszeniu.

§ 3.

Celem zapewnienia należytego wykonania robót, tworzy się fundusz budowy do wysokości zatwierdzonego kosztorysu, z podanym poniżej procentowo udziałem: Skarbu Państwa, Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego i Związku Wałowego, względnie Spółki Drenarskiej Gniewkowo-Chrząstowo. Funduszem budowy zarządza Średzki Związek Wałowy względ. Spółka Drenarska Gniewkowo-Chrząstowo przy zastosowaniu niniejszego statutu.

Do funduszu budowy wpłacają:

a) Wojewódzki Związek Komunalny Poznański — niniejszym statutem przewidziane zasiłki, za asygnatą Starosty Krajowego Poznańskiego, za pośrednictwem właściwych Starostów Powiatowych i poświadczeniem państwowej władzy nadzorczej, iż warunki wypłaty zachodzą;
b) Skarb Państwa — niniejszym statutem przewidziane zasiłki za asygnatą Wojewody Poznańskiego, za pośrednictwem właściwych Starostów Powiatowych i stwierdzeniu, że warunki wypłaty zachodzą.

Dla Średzkiego Związku Wałowego:

Ustawą przewidziany udział w pokryciu kosztów, ustalonych kosztorysem		Uwagi
Przypada na	%	
a) Państwo	50	Według art. 5 ustawy o popieraniu publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych.
b) P. W. Z. K.	40	
c) Związek Wałowy	10	
	razem: 100 %	

Dla Spółki Drenarskiej Gniewkowo - Chrząstowo:

Ustawą przewidziany udział w pokryciu kosztów ustalonych kosztorysem		Uwagi
Przypada na	%	
a) Państwo	40	
b) P. W. Z. K.	30	
c) Spółka	30	
	razem: 100 %	

§ 4.

Wysokości i terminy płatności zasiłków: Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego, Związku Wałowego i Spółki Drenarskiej Gniewkowo-Chrząstowo, ustalać będą: Poznański Sejmik Wojewódzki i Związek Wałowy względnie Spółka Drenarska Gniewkowo-Chrząstowo w stosunku, wymienionym w § 3, odpowiednio do równoczesnych wpływów zasiłku Skarbu Państwa.

§ 5.

Niezależnie od świadczeń Państwa i Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego, Związek Wałowy i Spółka drenarska mogą pobierać datki na podstawie art. 111 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574 z 1928 r.).

Wpływ, uzyskany z datków w okresie wykonywania prac melioracyjnych, winien być zapisany w osobnym wykazie.

Państwo i Poznański Wojewódzki Związek Komunalny mogą obniżyć swoje zasiłki w takim stopniu, w jakim wpływ z datków, przewidzianych w ust. 1, przyczyni się do pokrycia kosztów przedsiębiorstwa melioracyjnego.

§ 6.

Średzki Związek Wałowy i Spółka Drenarska Gniewkowo-Chrząstowo, utworzone dla wypełnienia zadań, przewidzianych niniejszym statutem, winny statutowo zapewnić odpowiedni udział w zarządzie i zebraniach Związku jednemu przedstawicielowi państwowej władzy wodnej i jednemu przedstawicielowi Poznańskiego Wojew. Związku Komunalnego.

§ 7.

Kwoty, potrzebne corocznie na pokrycie udziałów w kosztach budowy, winny być umieszczone w zwyczajnym budżecie Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego pod tytułem: „Wojewódzki Fundusz Melioracyjny".

Wydatek na ten cel pokrywany będzie ze zwyczajnych dochodów Poznańskiego Związku Komunalnego w myśl ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 747).

Zarząd wojewódzkim funduszem melioracyjnym wykonuje Starosta Krajowy pod nadzorem Wojewody.

Starosta Krajowy winien przedkładać Sejmikowi Wojewódzkiemu Poznańskiemu corocznie sprawozdanie z administracji tym funduszem.

§ 8.

Nadzór nad działalnością i gospodarką Związku Wałowego sprawuje Starosta Średzki, nad Spółką Gniewkowo-Chrząstowo — Starosta inowrocławski.

Wszelkie umowy z przedsiębiorcami, wykonującymi roboty melioracyjne Związku i Spółki, podlegają zatwierdzeniu przez Wojewodę Poznańskiego.

Zmiany podstaw hydrologicznych projektu względnie jego podstawowych założeń technicznych lub powodujące zwiększenie kosztorysu, wymagają zatwierdzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Inne zmiany projektu w granicach zatwierdzonego kosztorysu wymagają zatwierdzenia Wojewody Poznańskiego.

Organom Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego przysługuje każdego czasu prawo przeprowadzenia kontroli robót wspólnie z organami Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu.

Kolaudacja robót może się odbywać tylko przy współudziale delegata Urzędu Wojewódzkiego.

Protokóły kolaudacyjne podlegają badaniu przez Urząd Wojewódzki.

Odpisy protokółów kolaudacyjnych, zbadanych przez Urząd Wojewódzki, winny być przedkładane do wiadomości Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Wypłata rat kolaudacyjnych może nastąpić tylko w razie niepodniesienia zarzutu ze strony Urzędu Wojewódzkiego względnie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 9.

Utrzymanie wykonanych urządzeń należy do Związku Wałowego wzgl. Spółki Gniewkowo-Chrząstowo. Nadzór nad należytym spełnianiem tych obowiązków sprawują władze, określone w § 8 niniejszego statutu.

§ 10.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu oraz Spraw Wewnętrznych.

Dzień wejścia w życie postanowień statutu ogłosi Starosta Krajowy w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Zatwierdzam:
Minister Roln. i Ref. Roln.: (—) Poniatowski.
Minister Skarbu: (—) Kwiatkowski.
Min. Spraw Wewn.: (—) Sławoj-Składkowski.

STATUT NR 6,

o pokryciu kosztów przedsiębiorstwa melioracyjnego pod nazwą: „Związek Obwałowania lewego brzegu rzek Prosny i Warty w powiecie jarocińskim“, którego projekt i kosztorys uzyskały zatwierdzenie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 26 października 1921 o popieraniu publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 671) w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 524) i § 1 rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa z dnia 21 listopada 1927 r., o statutach i rozporządzeniach, dotyczących publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 112, poz. 950) — postanawia Poznański Sejmik Wojewódzki co następuje:

§ 1.

Postanowienia niniejszego statutu normują pokrycie kosztów przedsiębiorstwa melioracyjnego p.t. „Związek Obwałowania lewego brzegu rzek Prosny i Warty w powiecie jarocińskim“.

§ 2.

Podstawą techniczną wykonania przedsiębiorstwa wymienionego w § 1 są projekty techniczne, zatwierdzone przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych reskryptem z dnia 19. VII. 1934 r. Nr M. IX. 81/1.

Wysokość sumy kosztorysowej, zatwierdzonej powyższym reskryptem, wynosi 1.600.000,— złotych.

§ 3.

Celem zapewnienia należytego wykonania robót, tworzy się dla przedsiębiorstwa, wymienionego w § 1, fundusz budowy do wysokości zatwierdzonego kosztorysu, z udziałem Skarbu Państwa, Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego i odnośnego związku wałowego, jak następuje:

Nazwa Związku wymienionego w § 1.	Ustawą przewidziany udział w pokryciu kosztów ustalonych kosztorysem			Uwagi
	przypada na	%	zł	
Związek Obwałowania lewego brzegu Prosny i Warty w powiecie jarocińskim	a) Państwo	50%	800,000.—	według art. 5 ust. 2b ustawy o popieraniu publicz. przedsiębiorstw melioracyjnych
	b) P. W. Z. K.	40%	640,000.—	
	c) Związek	10%	160,000.—	
		Razem:	1,600,000.—	

§ 4.

Wysokość i terminy płatności zasiłków P. W. Z. K. i Związku Wałowego ustalać będą — Poznański Sejmik Wojewódzki i Związek Wałowy w stosunku, wymienionym w § 3, odpowiednio do równoczesnych wpływów zasiłku Skarbu Państwa.

§ 5.

Niezależnie od świadczeń Państwa i Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego, Związek Wałowy może pobierać datki na podstawie art. 111 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. w brzmieniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574).

Wpływ, uzyskany z datków w okresie wykonywania prac melioracyjnych, winien być zapisany w osobnym wykazie.

Państwo i Poznański Wojewódzki Związek Komunalny mogą obniżyć swoje zasiłki w takim stosunku, w jakim wpływy z dodatków, przewidzianych w ustępie pierwszym, przyczynią się do pokrycia kosztów przedsiębiorstwa melioracyjnego.

§ 6.

Związek Wałowy zawiązany dla wypełnienia zadań, przewidzianych niniejszym statutem, winien statutowo zapewnić odpowiedni udział w zarządzie i zebraniach Związku jednemu przedstawicielowi państwowej władzy wodnej i jednemu przedstawicielowi Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego.

§ 7.

Grunty, uzyskane wskutek regulacji, stanowią z zachowaniem odnośnych postanowień ustawy wodnej własność Państwa, Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego i Związku Wałowego w stosunku ich udziałów w kosztach przedsiębiorstwa.

Zarząd tymi gruntami sprawuje odnośny Związek.

§ 8.

Kwoty, potrzebne corocznie na pokrycie udziału w kosztach przedsiębiorstw melioracyjnych według § 4, winny być umieszczone w zwyczajnym budżecie Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego pod tytułem: „Wojewódzki Fundusz Melioracyjny".

Wydatek na ten cel pokrywany będzie ze zwyczajnych dochodów Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego w myśl ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 747).

Zarząd Wojewódzkim Funduszem Melioracyjnym wykonuje Starosta Krajowy pod nadzorem Wydziału Wojewódzkiego.

Starosta Krajowy winien przedkładać Sejmikowi Wojewódzkiemu Poznańskiemu corocznie sprawozdanie z administracji tym funduszem.

§ 9.

Związek Wałowy, wymieniony w § 1, jest obowiązany układać corocznie budżety i programy oraz kosztorysy prac melioracyjnych w ramach kredytów, niniejszym statutem przewidzianych, oraz prowadzić rachunki zgodnie z przepisami swych statutów.

Odpisy budżetów rocznych, programów i kosztorysów melioracyjnych oraz zamknięcie rachunków za rok ubiegły należy corocznie przedkładać w 2-ch egzemplarzach właściwemu Staroście Powiatowemu, który przesyła jeden egzemplarz Wojewodzie Poznańskiemu, drugi Staroście Krajowemu.

§ 10.

Funduszem budowy (§ 3) zarządza odnośny Związek Wałowy (§ 1) przy zastosowaniu postanowień niniejszego statutu.

Do Funduszu budowy (§ 3) wpłacają:

a) Skarb Państwa zasiłki, przewidziane w § 4 niniejszego statutu za asygnatą Wojewody Poznańskiego, za pośrednictwem właściwego Starosty Powiatowego i stwierdzeniem, że warunki wypłaty zachodzą,
b) Wojewódzki Związek Komunalny Poznański — zasiłki, przewidziane w § 4 niniejszego statutu, za asygnatą Starosty Krajowego Poznańskiego, za pośrednictwem właściwego Starosty Powiatowego i poświadczeniem władzy nadzorczej, iż Skarb Państwa przypadający nań zasiłek zapłacił, oraz że warunki wypłaty zachodzą.

§ 11.

Nadzór nad działalnością i gospodarką Związku Wałowego sprawuje właściwy Starosta Powiatowy względnie oznaczony przez Wojewodę w myśl art. 188 ust. 2 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r., w brzmieniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574).

Związek Wałowy prowadzi roboty pod kierownictwem technika związkowego, zatwierdzonego przez Wojewodę.

Wszelkie umowy z przedsiębiorcami, wykonującymi roboty, podlegają zatwierdzeniu Wojewody.

Zmiany, dotyczące podstaw hydrologicznych projektu lub powodujące powiększenie kosztorysu, podlegają zatwierdzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych. Inne zmiany projektu, w granicach zatwierdzonego kosztorysu, podlegają zatwierdzeniu przez Wojewodę.

Organom Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego przysługuje każdego czasu prawo przeprowadzenia kontroli robót wspólnie z organami Urzędu Wojewódzkiego.

Kolaudacja robót może się odbywać tylko przy współudziale delegata Wojewody.

Protokoły kolaudacyjne podlegają badaniu przez Wojewodę.

Odpisy protokołów kolaudacyjnych, zbadanych przez Wojewodę, winny być przedkładane do wiadomości Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Wypłata rat kolaudacyjnych może nastąpić tylko w razie niepodniesienia zarzutu ze strony Wojewody lub Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 12.

Utrzymanie wykonanych urządzeń melioracyjnych należy do odnośnego Związku Wałowego. Nadzór nad należytym spełnianiem tych obowiązków sprawują władze, określone w ustępie pierwszym § 11 niniejszego statutu.

§ 13.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu oraz Spraw Wewnętrznych.

Dzień wejścia w życie postanowień statutu ogłosi Starosta Krajowy w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Zatwierdzam:

Minister Roln. i Ref. Roln.: (—) Poniatowski.
Minister Skarbu: (—) Kwiatkowski.
Min. Spraw Wewn.: (—) Sławoj-Składkowski.

OGŁOSZENIE.

Główna Kasa Miejska w Poznaniu wymienia obligacje przedwojenne m. Poznania (3½% z r. 1894 III. em. i z r. 1903 oraz 4% z r. 1900, 1905, 1908 I. i II. em. i z r. 1910) zarejestrowane jako własność polska, na obligacje konwersyjne m. Poznania.

Właścicieli wyżej wymienionych obligacyj przedwojennych m. Poznania wzywamy do przedłożenia tych obligacyj Głównej Kasie Miejskiej dla dokonania wymiany.

Za Prezydenta Miasta:
(—) Dr Kłusek, Naczelnik Wydziału.

Zagubione dokumenty

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. w Częstochowie, na nazwisko Bednarz Piotr, zamieszkały w Poznaniu, ul. Woźna 11, m. 19.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Przemyśl, na nazwisko Gorżny Franciszek, zamieszkały w Ujściu, pow. Chodzież, ul. Staszica 29.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. w Środzie, na nazwisko Kniat Zdzisław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Rybaki 31.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Toruń, na nazwisko Engler Józef, zamieszkały w Poznaniu, ul. Fredry 3, m. 10.

Zagubiono książeczkę wojskową, oraz świadectwo z praktyki leśnictwa, wystawione na nazwisko Gajkowski Zygmunt, urodz. 16. I. 1905 r., zamieszkały obecnie w Kowalewku, poczta Wargowo, pow. Oborniki.

Zagubiono książeczkę wojskową 61 p. p., wystawioną przez P. K. U. Bydgoszcz, na nazwisko Rohde Juliusz, urodz. 14. III. 1899 r. w Samociążu, pow. Bydgoszcz, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Polna 3, m. 1.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Szamotuły, na nazwisko Handtke Erwin z Sierakowa.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Inowrocław, na nazwisko Chromiński Feliks, zamieszkały w Kruszwicy, pow. Mogilno, ul. Grodzka 5, m. 4.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Konin, na nazwisko Pietrzak Wojciech, zamieszkały w Bocińcu, p. Pobiedziska.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Inowrocław, na nazwisko Smykowski Henryk, zamieszkały w Inowrocławiu, ul. Młyńska 3.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Kościan, na nazwisko ppor. rez. art. Ratajczak Kazimierz, zamieszkały w Olszewie, poczta Bojanowo Stare, pow. Kościan.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Witczak Antoni, zamieszkały w Krotoszynie, ul. Stawna 7.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Pohl Eryk, urodz. 15. II. 1905 r., zamieszkały w Sokołowie Budzyńskim, pow. Chodzież.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Jarocin, na nazwisko Duda Nepomucyn, zamieszkały w Grębowie, pow. Krotoszyn.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Krystek Władysław, urodz. 19. IV. 1906 r. w Krotoszynie, zamieszkały w Orpiszewie, pow. krotoszyńskiego.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań-Miasto, Nr Z. Gł. Ks. 1037, na nazwisko Żymalski Leszek Maurycy, zamieszkały w Poznaniu, ul. Słowackiego 25, m. 13.

Zagubiono: 1. książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. w Płocku, 2. dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Gminny w Pacynie, pow. Gostynin, na nazwisko Vogel Filip, zamieszkały w Czerwonaku.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Gniezno, na nazwisko Dębski Walenty, zamieszkały w Poznaniu, ul. Czereśniowa 9, m. 6.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Libera Stanisław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Strzałowa 7, m. 22.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Komisariat VI. Pol. Państw. w Poznaniu, na nazwisko Fiszer Aleksander, zamieszkały w Poznaniu, ul. Stroma.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Urząd Gminy Chocz, pow. Kalisz, na nazwisko Czajczyński Leon, zamieszkały w Poznaniu, ul. Gąsiorowskich 5, m. 11.

Zniszczono dowód osobisty, Seria B, Nr 773 211, wystawiony w dniu 18. I. 1936 r. przez Zarząd Gminny w Pakości, na nazwisko Świtała Anna.

Zagubiono dowód osobisty Nr 68 z dnia 12 marca 1936 r., wydany przez Zarząd Miejski w Krotoszynie, na nazwisko Grobelna Jadwiga.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Wójtostwo w Tuchorzy w dniu 7. III. 1930 r., za Nr 272, na nazwisko Kernchen Elsa, zamieszkała w Tuchorzy, pow. Wolsztyn.

Zagubiono dowód osobisty, Seria A, Nr 188 765, z dnia 21. I. 1933 r., wystawiony przez Zarząd Miejski w Ostrowie Wkp., na nazwisko Kurzawa Franciszek.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Dr Chmielewski Seweryn, zamieszkały w Poznaniu, ul. Stary Rynek 45

Zagubiono dowód osobisty Nr 1743, wystawiony 5 V. 1931, przez I Komisariat P. P. w Poznaniu, na nazwisko Błochowiak Leon, zamieszkały w Poznaniu, ul. Wielkie Garbary 9, m. 20.

Skradziono legitymację urzędową Nr 1022/8, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Poznaniu dnia 28. II. 1935 r., na nazwisko Jesse Walentyna, żona Jana, pocztyliona w urzędzie pocztowym Śrem.

Zagubiono legitymację szkolną Nr 7/IIIa, wystawioną przez Miejskie Gimnazjum męskie im. Kopernika, na rok szk. 1936/37, na nazwisko Drewek Zygmunt, uczeń, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. 20-go Stycznia.

Zagubiono legitymację akademicką, wystawioną przez Uniwersytet Poznański, na nazwisko Ryczko Janina, zamieszkała w Poznaniu, ul. Wały Leszczyńskiego 13.

Zagubiono legitymację, wystawioną przez Uniwersytet Poznański, na nazwisko Nędzyński Alfons, zamieszkały w Poznaniu, ul. Wierzbięcice 15, m. 8.

Legitymację stałą Nr 6 537 170, wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Szamotułach, na nazwisko Wojtenko Stefan, unieważnia się.

Zagubiono dyplom szoferski nr 2505, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Bartkowiak Franciszek, zam. w Czempiniu, pow. Kościan.

Zagubiono dyplom szoferski nr 10 005, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Mikołajczak Ludwik, zamieszkały w Potaszu, pow. Poznań.

Zagubiono dyplom szoferski nr 13 201, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Adler Franciszek, zamieszk. w Bydgoszczy, ul. Krakowska 10.

Zagubiono dyplom szoferski nr 7 692, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Pacyński Antoni, zamieszkały w Swarzędzu, pow. Poznań, ul. Kilińskiego 6.

Zagubiono dyplom szoferski Nr 7011, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Tobolski Klemens, zamieszkały w Koronowie, powiat Bydgoszcz.

Zagubiono dyplom szoferski Nr 1636, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Stróżewski Walenty, zamieszkały w Poznaniu, ul. Rybaki 3.

Zagubiono dyplom szoferski Nr 14 665, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Kamiński Konrad, zamieszkały w Poznaniu, ul. Marsz. Focha 85.

Zagubiono dowód rejestr. Nr PZ 49 070, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Płodowski J., por., zamieszkały w Poznaniu, ul. Wysoka 4, m. 11.

Zagubiono numer rej. samoch. ciężar. Nr PZ 10 433, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na firmę Bacon Export, Sp. Akc. w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 22.

Zagubiono tablicę rejestracyjną samochodu Nr PZ 48 801, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwiska Szudobaj Józef i Maciejewski Ludomir, zamieszkali w Ostrowie, ul. Kościuszki.

Zagubiono numer rejestrac. samoch. Nr PZ 12 350, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Rutkowski Maksymilian, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Kościuszki 25.

Zagubiono dowód tożsamości samochodu „Praga" — Oświęcim kat. B. nr P. Z. 11146, nr silnika 26421, wystawiony przez Starostwo Grodzkie Poznań na nazwisko Tront Wojciech, zam. w Poznaniu, ul. Raczyńskich 11.

Zagubiono kartę tożsamości samochodu PZ 44820 — Polski Fiat — na nazwisko Aleksander Dawidowski, zamieszkały w Poznaniu.

Zagubiono dowód tożsamości samochodu marki Minerwa Nr A 37 853, wystawiony na nazwisko Kirschstein Elfrieda, zamieszkała w Łubini Wielkiej, pow. Jarocin.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria A, Nr 847 338, wystawiony na nazwisko Socha Feliks, zamieszkały w Kórniku, Rynek 128.

Zagubiono dowód tożsamości konia, Seria A, Nr 938 289, na nazwisko Kosowicz Florian, zamieszkały w Kościanie.

Skradziono rower męski marki Dürkopp, Nr 061 946, wraz z tabliczką rejestracyjną roweru Nr 57 347 A, wystawioną na nazwisko Olejnik Antoni, zamieszkały w Żernikach, pow. Mogilno.

Zagubiono pozwolenie na noszenie broni Nr B. 30a/ /768/1936, wystawione na nazwisko Owczarzak Ignacy, zamieszkały w Krzekotowie, poczta Dąbrowa, pow. Mogilno.

Skradziono pozwolenie na broń Nr 202/35, A. 263452, wystawione przez Starostwo Grodzkie w Poznaniu, na nazwisko Jarosławski Jan, zamieszkały w Poznaniu, ul. Matejki 7, m. 9.

Ubezpieczalnia Społeczna w Poznaniu unieważnia zagubione oryginały legitymacyj, wydanych na nazwiska: Agacińska Józefa, Nr leg. 6 689 185; Kubiak Zofia, Nr leg. 6 754 804; Kupś Anna, Nr leg. 6 700 370; Patelska Zofia, Nr leg. 1 613 415; Cygański Karol, Nr leg. 6 684 172; Wytyk Józef, Nr leg. 1 557 920; Zaradna Maria, Nr leg. 3 342 406.

Wywołania publiczne i zapozwy

1096

W sprawie przymusowego wykupu na rzecz Skarbu Państwa Polskiego części nieruchomości ziemskiej o powierzchni 520 ha, położonej w Jabłonowie, powiat Chodzież, stanowiącej własność Waltera von Scharnweber-Kegel, zamieszkałego w Jabłonowie, powiat Chodzież, i zapisanej w księdze wieczystej Jabłonowo dobra tom I, karta Nr 1, wyznacza się w celu podziału II raty wynagrodzenia za przymusowo wykupioną część nieruchomości termin na **dzień 30 czerwca 1937 r. godz. 10** w Sądzie Grodzkim w Chodzieży, pokój Nr 8. Drugą ratę wynagrodzenia złożył Urząd Wojewódzki Poznański do depozytu w Państwowym Banku Rolnym oddział w Poznaniu i to w dniu 20 kwietnia 1937: a) w gotówce 19.894,86 zł, b) 70.500 złotych w obligacjach 3% Państwowej Renty Ziemskiej według wartości nominalnej z kuponami płatnymi od dnia 1 czerwca 1937. Wierzyciele szukający zaspokojenia z wynagrodzenia roszczeń w hipotece nie ujawnionych, winni zgłosić je najpóźniej w terminie, wyznaczonym do podziału pod tym rygorem, że w razie niezgłoszenia rozdział wynagrodzenia nastąpi wedle stanu ujawnionego w hipotece z pominięciem innych roszczeń, a roszczenia oparte na prawie publicznym stracą uprzywilejowane pierwszeństwo i znaleźć będą mogły zaspokojenie tylko z reszty wynagrodzenia, jaka pozostanie po zaspokojeniu wierzycieli hipotecznych. Powyższe podaje się do wiadomości na zasadzie przepisów ustawy o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich z dnia 20. XII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 3/28, poz. 22), w związku z ustawą z dnia 24. III. 1897 o przymusowej sprzedaży i przymusowym zarządzie (Dz. U. Rz. Niem. z roku 1897, str. 713). — Chodzież, dnia 22 maja 1937. Sąd Grodzki.

1097

Wyrokiem Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy z dnia 2 kwietnia 1937 pozbawiono mocy prawnej list hipoteczny dotyczący hipoteki zapisanej w dziale III pod 1 b 8 księgi gruntowej Bydgoszcz karta 1568, w kwocie 10.000 Mk. na rzecz Augusty Winkler z domu Hermel.

1098

Wyrok.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

W sprawie wywoławczej Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu gnieźnieńskiego w Gnieźnie, zast. przez adwokata Igłowicza w Gnieźnie, Sąd Grodzki w Witkowie przez asesora sądowego Przybylskiego orzekł: List hipoteczny dotyczący hipoteki w kwocie 40.000 Mk. zapisanej na rzecz Powiatowej Kasy Oszczędności w Witkowie w księdze gruntowej Witkowo tom IV, wykaz 237 w dziale III pod Lb. 2 uznaje się za pozbawiony mocy prawnej. Koszty postępowania ponosi wnioskodawczyni. Sąd Grodzki.

1099

Wyrok.

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

W sprawie wywoławczej wierzycieli spadkowych, spadku po śp. Klementynie Mukułowskiej z Kotlina, Sąd Grodzki w Jarocinie przez sędziego Lebedyńskiego orzekł: Następujący wierzyciele zatrzymują w mocy w całości prawa przysługujące ich wierzycielom do spadku po śp. Klementynie Mukułowskiej z Kotlina: 1. Bank Kwilecki i Potocki i Spółka, Spółka Akcyjna w Poznaniu Oddział ostrowski, 2. Tomasz Wachowiak z Jarocinie, 3. Firma Chylewski w Jarocinie, 4. Firma St. Chełmicki w Poznaniu, 5. Franciszek Baumgart, lekarz wet. z Jarocina, 6. Firma Steinert w Koźmińcu. Pozostali wierzyciele spadkowi, o ile prawa ich nie pozostają nienaruszone z mocy ustawy, mogą odtąd żądać od spadkobierców po śp. Klementynie Mukułowskiej z Kotlina zaspokojenia swych roszczeń tylko o tyle, o ile po zaspokojeniu wierzycieli nie wykluczonych, pozostanie jeszcze jakakolwiek nadwyżka, co również nie narusza praw osób mających być zaspokojonymi przed zobowiązaniami ze zachowków i zapisków i zleceń. Koszty postępowania ponosi wnioskujący, wykonawca testamentu po śp. Klementynie Mukułowskiej z Kotlina. (—) Lebedyński.

1100

Oskar Ast, kupiec w Miejskiej Górce, pow. Rawicz, wnioskodawca, zastąpiony przez adwokata Jana Floriana Nikischa w Rawiczu, wniósł o wywołanie właściciela gruntu położonego w Miejskiej Górce i zapisanego w księdze wieczystej Miejska Górka miasto karta 165 i Miejska Górka pole karta 776 na nazwisko Kaspra i Karoliny z domu Ast małżonków Stahn oraz parceli zapisanej w księgach katastralnych pod artykułem 51 matrykuły obwodu Miejska Górka, dla której księgi wieczystej dotąd nie utworzono. Wyżej wymienionego właściciela gruntu wzywa się, aby najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym na **dzień 26 sierpnia 1937 o godz. 12** w tutejszym Sądzie Grodzkim, pokój nr 9, zgłosił swoje prawa, gdyż w przeciwnym razie nastąpi wykluczenie praw tegoż właściciela. — Rawicz, dnia 9 czerwca 1937. Sąd Grodzki.

1101

Robert Schmidt, wymiernik zamieszkały w Masłowie, pow. Rawicz, zast. przez adwokata Zygmunta Pollaka w Rawiczu, wniósł o wdrożenie postępowania wywoławczego z wnioskiem o wydanie wyroku prekluzyjnego pozbawiającego mocy prawnej książeczki oszczędnościowej Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Rawicza w Rawiczu, nr 23451, opiewającej na nazwisko Karoliny Schmidt na kwotę 585,30 zł per 1 stycznia 1937 i uznanie tejże za zaginioną. Wobec powyższego wzywa się posiadacza przedmiotowej książeczki oszczędnościowej, by najpóźniej w terminie wywoławczym wyznaczonym na **dzień 26 sierpnia 1937 r. o godz. 12** w Sądzie Grodzkim

w Rawiczu, pokój nr 9, zgłosił swe prawa i przedłożył odnośną książeczkę oszczędnościową, gdyż w przeciwnym razie nastąpi pozbawienie mocy. — Rawicz, dnia 10 czerwca 1937. — Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym

1102

W tutejszym rejestrze praw majątkowych zapisano dziś pod nr 1214, że rolnik Gustaw Adolf Lode z Lewiczynka i tegoż żona Augustyna Emma Selma z domu Hubner, kontraktem notarialnym z dnia 17 marca 1937 zawarli ogólną wspólność małżeńsko-majątkową, równocześnie atoli wykluczyli dalsze jej trwanie po śmierci jednego z małżonków. — Zbąszyń, dnia 14 maja 1937. Sąd Grodzki.

1103

W tutejszym rejestrze praw majątkowych zapisano dziś pod nr 1227, że rolnik Karol Reinhold Schwudke z Przychodzka i tegoż żona Lina Anna z domu Arlt, kontraktem notarialnym z dnia 21 kwietnia 1937 zawarli ogólną wspólność majątkową, równocześnie atoli wykluczyli dalsze jej trwanie po śmierci jednego z małżonków. — Zbąszyń, dnia 5 czerwca 1937. Sąd Grodzki.

1104

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod nr 981 wpisano dzisiaj, że rolnik Gustaw Koster i tegoż żona Herta Gertruda z domu Schade z Chmielinki, kontraktem notarialnym z dnia 20 kwietnia 1937 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Pniewy, dnia 29 maja 1937. Sąd Grodzki.

1105

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 4 marca 1937 na stronie 2449, że Lewandowski Jakub, rolnik w Bielawych i Władysława z domu Andrzejewska, kontraktem notarialnym z dnia 2 października 1936 nr 975 rep. notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa męża do administrowania i użytku majątku żony. — Śmigiel, dnia 4 marca 1937. Sąd Grodzki.

1106

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 4 marca 1937 na stronie 2757, że Dudkowiak Marian, stelmach w Morownicy i Agnieszka z domu Wojciechowska, kontraktem notarialnym z dnia 27 maja 1936 nr rep. 565 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 4 marca 1937. Sąd Grodzki.

1107

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 17 marca 1937 na stronie 2758, że Szymanuszka Jakub, robotnik w Gradowicach i Marta z domu Łukaszewska, kontraktem notarialnym z dnia 8 sierpnia 1936 nr rep. 828 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 17 marca 1937 Sąd Grodzki,

1108

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 17 marca 1937 na stronie 2759, że Ławniczak Józef, rolnik w Sączkowie i Monika z domu Bednarczyk, kontraktem notarialnym z dnia 9 stycznia 1937 nr rep. 16 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 17 marca 1937. Sąd Grodzki.

1109

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 23 marca 1937 na stronie 2760, że Skoracki Szczepan, rolnik w Morownicy i Anna z domu Konieczna, kontraktem notarialnym z dnia 20 lipca 1936 nr rep. 784 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 23 marca 1937. Sąd Grodzki.

1110

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 2 kwietnia 1937 na stronie 2761, że Szymanowski Wojciech, ślusarz maszynowy w Koszanowie i Cecylia Czesława z domu Maćkowiak, kontraktem notarialnym z dnia 6 listopada 1936 nr rep. 1126 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 2 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1111

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 2 kwietnia 1937 na stronie 2762, że Ratajczak Marcin, rolnik w Morownicy i Antonina z domu Wasielewska, kontraktem notarialnym z dnia 19 października 1936 nr rep. 1047 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 2 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1112

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 13 kwietnia 1937 na stronie 2763, że Kaczmarek Stanisław, kołodziej we Wonieściu i Cecylia z domu Gąsowska, kontraktem notarialnym z dnia 22 października 1936 nr rep. 1057 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 13 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1113

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 15 kwietnia 1937 na stronie 2764, że Kustosz Ignacy, rolnik w Brońsku i Maria z domu Gracz, kontraktem notarialnym z dnia 28 grudnia 1936 nr rep. 1256 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wy-

kluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 15 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1114

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 15 kwietnia 1937 na stronie 2765, że Biały Ludwik, rolnik w Olszewie i Martyna z domu Chłapowska, kontraktem notarialnym z dnia 5 grudnia 1936 nr rep. 1216 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 15 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1115

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 15 kwietnia 1937 na stronie 2766, że Pauch Piotr, robotnik w Kluczewie i Agnieszka z domu Pukacka, kontraktem notarialnym z dnia 6 lutego 1937 nr rep. 78 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 15 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1116

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 22 kwietnia 1937 na stronie 2767, że Nowicki Antoni, rolnik w Wilkowie Polskim i Jadwiga z domu Olejnik, kontraktem notarialnym z dnia 12 sierpnia 1936 nr rep. 833 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 22 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1117

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 22 kwietnia 1937 na stronie 2768, że Grossy Walenty, rolnik w Łąkach Wielkich i Franciszka z domu Szałek, kontraktem notarialnym z dnia 28 października 1936 nr rep. 1088 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 22 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1118

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 22 kwietnia 1937 na stronie 2769, że Bilski Czesław, rolnik w Lubiechowie i Julianna z domu Jędrzejewska, kontraktem notarialnym z dnia 22 kwietnia 1936 nr rep. 1009 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków — Śmigiel, dnia 22 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1119

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 22 kwietnia 1937 na stronie 2770, że Kaczmarek Wojciech, rolnik w Jaskółkach i Maria z domu Kurek, kontraktem notarialnym z dnia 11 listopada 1936 nr rep. 1146 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 22 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1120

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 23 kwietnia 1937 na stronie 2771, że Wagner Franciszek, kupiec w Śmiglu i Maria z domu Szkutnik, kontraktem notarialnym z dnia 8 marca 1937 nr rep. 151 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa męża do administrowania i użytku majątku żony. — Śmigiel, dnia 23 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1121

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 29 kwietnia 1937 na stronie 2772, że Gawron Jan, robotnik w Czaczu i Władysława z domu Maćkowiak, kontraktem notarialnym z dnia 27 marca 1937 nr rep. 243 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 23 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1122

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 29 kwietnia 1937 na stronie 2773, że Górny Piotr, rolnik w Śniatach i Marianna z domu Mykaj, kontraktem notarialnym z dnia 30 grudnia 1936 nr rep. 1264 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 29 kwietnia 1937. Sąd Grodzki.

1123

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 1 maja 1937 na stronie 2774, że Dłużyk Michał, robotnik w Siekowie i Zofia z domu Wysocka, kontraktem notarialnym z dnia 7 listopada 1936 nr rep. 1131 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 1 maja 1937. Sąd Grodzki.

1124

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 13 maja 1937 na stronie 2775, że Janicki Roman, robotnik w Biskupicach i Pelagia z domu Juśkowiak, kontraktem notarialnym z dnia 16 stycznia 1937 nr rep. 36 notariusza Żmidzińskiego w Śmiglu, umówili ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Śmigiel, dnia 13 maja 1937. Sąd Grodzki.

Materiał do ogłoszenia przesyłać należy redakcji najpóźniej do środy godz. 12-tej. W razie nadesłania publikacyi po tym terminie, ogłoszenie może nastąpić dopiero w następnym tygodniu.

Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy lub jego miejsce 1,— zł. Cena pojed. egz. 75 gr. Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon 42-11. — Konto czekowe P. K. O. nr 212055.

Drukarnia Państwowa PAT w Poznaniu. 1316. 37.